

LINAI TURI TAPTI AUKŠTAI PAJAMINGA KULTŪRA

Baltarusijos TSR Glubokojės rajono Čapajevo vardo žemės ūkio artelė už linus 1958 metais gavo pusantro milijono rublių pajamų. Šį faktą pranešame ne tam, kad nustebintume skaitytoją, sukeltume mūsų linų auginimo susižavėjimo bei pavydo jausmą. Lenktyniaujančių su mumis glubokojiečių pavyzdys rodo, kad ir Zarasų rajono kolūkiuose linai gali tapti aukšta pajaminga kolūkinės gamybos šaka.

Beje, mūsų kolūkiuose seniai kalbama apie tai, kad reikia mokytis iš glubokojiečių auginimo linus, kad šį kultūrą gali tapti pajamingiausia ūkio šaka mūsų rajono žemės ūkio artelėse. Tačiau nuo kalbų bei ketinimų iki praktinių rezultatų gan didelis atstumas. Net priešakiniai kolūkliai auginant linus, kaip „Lenino atminimo“, „Pažangos“, J. Zemaitės vardo, gauna šlemet už realizuotus linus bei sėmenis ne daugiau kaip 200–300 tūkstančių rublių. O ką kalbėti apie tokias žemės ūkio arteles, kaip Mičiurino vardo, Kalinino vardo, „Pirmūno“ bei kai kurias kitas, kurios dar neatvežė į priėmimo punktą nė saujos pluošto sėmenų.

Aukštą linų pajamingumą Glubokojės rajono kolūkiuose užtikrina didelis rūpinimasis šia kultūra, pradedant pasirošimu sėjai ir baigiant gatavos produkcijos išsiuntimu į priėmimo punktą.

Visose penkiose Čapajevo vardo kolūkio laukininkystės brigadose sudaryta po dvi linų auginimo grandis kiekvienoje. Dirvos parinkimas, linų sėja buvo atliekama kontroliuojant ir dalyvaujant grandininkams. Grandžių nariai rūpestingai prižiūrėjo pasėlius: papildomai patręšė juos, kovojo prieš kenkėjus bei piktžoles. Laiku nurovė linus, išklajė juos, o paskul ir sudorojo. MTS reorganizavimo laikotarpiu kolūkis įsigijo linų apdirbimo agregatą TL-40, kuris dirbo pilnu apkrovimu ir gruodžio pabaigoje aptarnavo visas brigadas. Ir štai rezultatai: priešakinės grandys surinko iš kiekvieno hektaro vidutiniškai po 5 cent pluošto ir po tiek pat sėmenų. Iš kiekvieno linų pasėlių hektaro (o jų buvo 120) gauta po 12,4 tūkst. rublių pajamų.

Mūsų kolūkiuose gaunamos menkos pajamos iš linininkystės paaiškinamos tuo, jog ši kultūra vis dar laikoma antraeile. Kai kurių žemės ūkio artelių linų auginimo išaugina nebologą derlių. Tačiau rovimas bei kiti linų sudorojimo darbai uždeljami, ir galutinis rezultatas gaunamas labai menkas.

Taip buvo praėjusiais metais M. Melnikaitės vardo kolūkyje. Apie tai pasakoja šiandien spausdinamame straipsnyje trečios brigados grandininkas drg. Stankevičius. Jis iškelia pasiūlymus, dėl kurių turėtų susimąstyti ne tik šios artelės valdyba, bet ir visi rajono kolūkių vadovai. Reikia taip organizuoti darbą, kad linų priežiūra bei jų apdirbimas būtų atlikti laiku.

Kalinino vardo žemės ūkio artelės kolūkiečiai skundžiasi žemu darbdienio atlyginimu. O juk jiems išauginus, sakysime, 40 ha linų, pasidarbus taip, kaip dirba glubokojiečiai, Kalinino vardo artelės ekonomika per vienerius metus sustiprėtų. Linai — pajaminga kultūra, bet ir reikalaujanti daug darbo.

Planuojant visuomeninę gamybą 1959 metais reikia viską numatyti ir užtikrinti aukštą linininkystės pajamingumą. Reikia taip organizuoti darbą, kad šia technine kultūra būtų rūpinamasi išties metus. Tik tada bus užtikrintas geras derlius ir gausios pajamos.

— SIEKSIME NAUJŲ LAIMĖJIMŲ, —

sako rajono darbo žmonės, atsiliepdami į TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimą

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1959 m.
sausio
8
KETVIRTADIENIS
Nr. 3(1733)

Kaina 15 kap.

Atsakymas į sveikinimą

„Aušros“ žemės ūkio artelės nariai su dideliu pasitenkinimu bei dėkingumu sutiko TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimą visiems mūsų respublikos darbo žmonėms už laimėjimus, pasiektus 1958 metais didinant pieno ir mėsos gamybą bei jų pardavimą valstybei.

Susirinkę sausio 5 dieną į mingą kolūkiečiai užtikrino Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro komitetą ir TSRS Ministrų Tarybą, jog šiais metais jie dės visas pastangas, siekdami garbingai pateisinti partijos ir vyriausybės parodytą jiems pasitikėjimą. Jie nutarė žymiai padidinti 1959 metais pieno ir mėsos gamybą palyginti su 1958 metais ir pasižadėjo kiekvienam šimtui hektarų žemės naudmenų gauti po 130 cent pieno, primelžiant iš kiekvienos karvės po 2000 kg, gauti po 30 cent mėsos, t. sk. po 25 cent kiaulienos 100 ha ariamos žemės.

H. Rimkus

Pagaminsime 280 centnerių pieno 100 ha žemės naudmenų

„Lenino atminimo“ kolūkio nariai su džiaugsmu sutiko TSKP Centro Komiteto ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimą visiems mūsų respublikos darbo žmonėms su pasiektais laimėjimais žemės ūkyje.

Vykdydami Komunistų partijos XX suvažiavimo nutarimus, mūsų žemės ūkio artelės kolūkiečiai pasiekė nemažų laimėjimų žemės ūkio produktų gamyboje. 1958 metais kolūkyje 100 hektarų žemės naud-

menų pagaminta po 230 centnerių pieno — 150 centnerių daugiau, negu 1956 metais.

Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės aukštas mūsų respublikos kolūkiečių darbo pasiekimų įvertinimas iššaukia naują darbo pakilimą. Šiais metais numatome 100 ha žemės naudmenų pagaminti po 280 centnerių pieno.

M. Lozačenkoviėnė
„Lenino atminimo“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius

Neapvilsiu partijos ir vyriausybės lūkesčių

Giliai jaudina mane partijos ir vyriausybės tėviškas rūpinimasis kolūkiečiais. Kada aš perskaičiau laikraštyje TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos sveikinimą mūsų respublikos darbo žmonėms, pasiryžau dirbti dar geriau. Praeitais metais aš primelžiau vidutiniškai iš kiekvienos mano prižiūrimos karvės po 2000 litrų pieno. Šiomet nu-

matau šį skaičių padidinti iki 2600. Mano pasiryžimas realus. Kolūkyje sudaromos kasmet geresnės sąlygos gyvulių produktyvumui kelti. Reikia tik sąžiningai dirbti. Pasiryžusi neapvilti partijos ir vyriausybės lūkesčių.

M. Kumpinienė
Stalino vardo kolūkio melžėja

KODĖL NEIŠSIPILDĖ KETINIMAI

Mūsų grandies išauginti linai turi duoti kolūkiui ne mažiau kaip 150 tūkstančių rublių pajamų, t. y. iš kiekvieno hektaro vidutiniškai po 11 tūkstančių rublių, — taip kalbėjau kolūkiečiams bei kolūkio valdybai linarūtės išvakarėse. Tą patį pareiškiau ir mūsų rajono laikraštyje.

Ketinimai neišsipildė. Realizavus visų trijų laukininkystės brigadų produkciją mūsų artelė gavo vos apie 40 tūkstančių rublių pajamų. Į priėmimo punktą pristatyta 53 cent linų sėmenų bei 50 cent linų šiaudelių. Iš mūsų grandies derliaus neparduota nė vieno kilogramo linų šiaudelių, nes jie neparuošti.

Tuščiakalbiu pasilikau ne dėl savo kaltės. Pačiu darbo įkarščiu apdo-

rojan linus rimtai susirgau ir daugiau kaip mėnesį išgulėjau ligoninėje. Tačiau jeigu ir nebūčiau susirgęs, irgi ne daug ką būčiau pasiekęs. Man nerūpi savo garbė, o skaudu, kad dėl linininkystės neįvertinimo kolūkis netenka stambių pajamų.

Mūsų brigadoje buvo išauginti 13,75 ha plote geri linai. Jų rovimas buvo uždelstas. Linai buvo pakloti vėlai rudėnį. Ką tik pakėlus išsiklojėjusius linus pradėjo šalti bei snigti. Štai, stovį dabar linai prie klovimų ir „džiūsta“. Kada jie išdžius — sunku pasakyti. O ir jų kokybė labai žema: dalis per ilgai klojėsi, o kita dalis — neišsiklojė. Šių nesėkmių buvo galima išvengti. Reikėjo mokėti žmonėms papildomą atlyginimą, pavyz-

džiui, po 1 rublį už kiekvieną nurautą linų arą, kaip tai būdavo daroma ankstesniais metais. Tada visi — ir pagyvenusios kolūkietės, ir paaugliai būtų ėmęsi darbo ir linai būtų buvę nurauti laiku, netrukdam kitių kultūrų nuėmimui. Artelės valdyba pagailėjo 1375 rub. papildomo atlyginimo, o to išdavoje neteko dešimčių tūkstančių rublių pajamų.

Beje, kas jau praėjo, to nesugrąžinsi. Reikia nors išsaugoti tai, kas gauta, neprileisti, kad linai galutinai sugestų. Linams išdžiūvus (tai, matyt, bus galima padaryti tik kovo mėnesį, kai saulė pradės daugiau šildyti) reikės juos rūpestingai surūšiuoti ir pardavus valstybei gauti nors ir menkesnes pajamas.

Svarbiausia, ką reikia

padaryti, tai pasimokyti iš 1958 metų nepasisekimų. Reikia skirti (ir ne tik žodžiais) rimčiausią dėmesį linų auginimui. Mūsų kolūkis gali ir turi kasmet gauti iš linininkystės ne mažiau kaip 500 tūkst. rublių pajamų. Tam reikalui, mano manymu, reikia pastatyti linų džiovyklą, įsigyti linų apdirbimo agregatą bei organizuoti linų apdirbimą. Kol atlyginimas už darbdienį kolūkyje dar yra žemas, reikia taikyti papildomą atlyginimą linininkystėje, kas padidins materialinį kolūkiečių užinteresuotumą.

Be abejo, kai kas pasakys: iš kur paimti statybinę medžiagą džiovyklai, neužteks žmonių linų apdirbimui, neapsimokės linų apdirbimo agregato įsigijimas. Į tai noriu štai ką atsakyti. Džiovyklai galima panaudoti vieną iš nena-

dojamų plūktinių pastatų, kurie randasi be stogų. Pajamų skirtumas, realizavus iš vieno hektaro gerai išaugintą ir apdirbtą linų produkciją, palyginti su gaunamomis dabar iš vieno linų pasėlių hektaro pajamomis, atlygins išlaidas linų apdirbimo agregatui įsigyti. Žmonių linų apdirbimui atsiras, ir kiti darbai nebus suvėlinami. Juk kolūkiečiai supras, kad jų pastangos padės žymiai pakelti savo kolūkio ekonomiką.

Artelės valdybai reikėtų dabar paruošti priemonės, siekiant padaryti galą linininkystės atsilikimui ir jau šiais metais padaryti šią visuomeninio ūkio šaką pajamingą.

S. Stankevičius
M. Melnikaitės vardo kolūkio III laukininkystės brigados linų auginimo grandininkas

STALIŲ ŽODIS

TSKP CK ir TSRS Ministrų Tarybos laiškas LKP Centro Komitetui ir LTSR Ministrų Tarybai, kuriame karštai sveikinami visi Lietuvos darbo žmonės su pasiektais laimėjimais didinant žemės ūkio produktų gamybą, sukėlė didelį atgarsį vietinio ūkio valdybos darbininkų ir tarnautojų tarpe. Įvyko mingai visuose įmonės cechuose bei dirbtuvėse.

Susirinko stalių dirbtuvės kolektyvas. Darbininkas komunistas drg. Sukelis pareiškė:

— Mes, staliai, be abejo, savo darbu irgi prisidėjome prie kolūkių stiprinimo. Ir dirbome nebologai. 1958 metų planą įvykdėme 107 procentais. Tačiau dirbtuvės galimybės dar toli gražu neišsemtos. Aš kviečiu visus darbininkus, atsakant į partijos ir vyriausybės sveikinimą, šių metų dirbtuvės planą įvykdyti iki lapkričio 7 d.

Su gilaus dėkingumo žodžiais Komunistų partijai ir Tarybinei vyriausybei už nenuilstamą rūpinimąsi liaudies gerove kalbėjo dirbtuvės stalius drg. Nastajus. Jis pritarė komunisto Sukelio pasiūlymui.

Stalių dirbtuvės vedėjas drg. Bravas papasakojo stalių dirbtuvės uždavinius šiems metams. Dirbtuvė turės aprūpinti savo produkcija vykstančias visuomenines statybas kolūkiuose, plytų fabriko, kinoteatro statybas.

Mitingo dalyviai vieningai priėmė rezoliuciją, užtikrindami Komunistų partiją ir Tarybinę vyriausybę, jog nesigailės jėgų vykdydami naujo septynmečio planą uždavinius.

P. Sarajevas
vietinio ūkio valdybos partinio biuro sekretoriaus pavaduotojas

Raketa skrieja tollau

Kaip buvo pranešta, 1959 m. sausio 2 d. Tarybų Sąjungoje paleista kosminė raketa Mėnulio link ir kuri skrieja pagal numatytą programą.

Raketa, praėjus 34 valandoms nuo starto, praskrido pro Mėnulį ir skrenda į savo orbitą aplink Saulę. Sausio 5 d. 10 val., išsiekvojus maitinimo šaltinių ištekliams, radijo ryšys su raketa nutrūko. Iki to laiko ji nutolo nuo Žemės 597 tūkstančius kilometrų.

Kosminės raketos stebėjimų programa ir mokslinių tyrimų programos baigtos, uždaviniai, užbrėžti paleidžiant raketą, įvykdyti.

STIPRINTI RYŠIUS SU LIAUDIES MASĖMIS

Rajono DŽD Tarybos sesija

1958 m. gruodžio 31 dieną įvyko rajono DŽD Tarybos devintoji penktojo šaukimo sesija. Pranešimą apie milicijos skyriaus darbą, kovojant dėl visuomeninio ir valstybinio turto apsaugos ir viešos tvarkos palaikymo rajone, padarė milicijos skyriaus viršininkas deputatas drg. Simkaitis.

Milicijos skyrius, palaikydamas nuolatinius ryšius su masėmis, savo darbo pagrindą laikydamas žmonių auklėjimą, pasiekė nemažų laimėjimų, — kalba pranešėjas. — Rajone, palyginus su 1957 metais, žymiai sumažėjo spekuliantų, naminės degtinės gamintojų, chuliganų, kolūkinio bei valstybinio turto grobstytojų skaičius.

Tačiau milicijos skyriaus darbe, — toliau kalbėjo drg. Simkaitis, — yra dar rimtų trūkumų. Ne visi milicijos skyriaus darbuotojai įgaliotiniai apylinkėse veda pakankamą kovą su kolūkinio turto grobstytojais, pasų režimo ir kitais pažeidimais. Maža dirbame, kad laiku įgyvendintume rajono ir miesto vykdomųjų komitetų sprendimus. Dažnai dar pasitaiko faktų, kai vasaros metu mieste uždraustose vietose ganomi gyvuliai, laužomi mieste ir pakelėse augantieji medeliai, parkuose mindžiojama žolė. Mažai kreipiama dėmesio į gatvių judėjimo taisyklių pažeidėjus.

Pranešėjas drg. Simkaitis kritikavo taip pat kolūkių, įstaigų bei įmonių vadovus, kurie pro pirštus žiūri į nusikaltimus darančius asmenis, nepadedami milicijos skyriui juos išaiškinti, pasitaiko, jog net nuslepia juos. Pavyzdžiui, „Bolševiko“ kolūkio narys tūlas Valkauskas, būdamas brigadininku ir naudodamasis savo padėtimi, ilgą laiką vogė visuomeninį turtą. Apie tai gerai žinojo apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Zubovas ir kolūkio valdyba, tačiau milicijai nepranešė. Panašiai pasielgė ir Zarasų veterinarinės ligoninės vyr. gydytojas drg. Kopylovas Turmanto apylinkės vetpunkto vedėjas Praviļovs atžvilgiu. Išdavinėjusių spekuliantams neteisėtą pažymą.

Pasitaiko faktų, kada valdos naidėn girtiems šoferiams suvesti automašinas, o dar blogiau, jog kartais taip elgiasi net jie patys. „Lenino atminimo“ kolūkio pirmininkas drg. Grigorjevas, būdamas neblaivus,

sėdo už automašinos vairo ir, žinoma, patyrė avarią.

Nors nuo svaiginančiųjų gėrimų ir prasideda visi blogiai, — pažymėjo pranešėjas, — tačiau ne visos apylinkių Tarybos veda kovą su naminės degtinės gamintojais.

Kovojant su kolūkinio turto grobstytojais, turėtų aktyviau dirbti kolūkių revizijos komisijos. Tačiau yra revizijos komisijų pirmininkų, kurie net nežino savo pareigų. Čia didelė kaltė tenka rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio inspekcijai ir jos viršininkui drg. Vaitkevičiui, kurie iki šiol maža darbo su revizijos komisijų pirmininkais.

Po pranešimo vyko diskusijos. P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas, deputatas drg. Binkis pasakė:

Mano nuomone, visai teisinga buvo pranešėjo kritika apylinkių Tarybų bei kolūkių vadovų adresu. Maža dar mes padedame milicijai. O juk milicijos jėga — liaudies masėse, aktyve ir mes, vadovai, turime būti pirmais aktyvistais. Vienok, ir patys milicijos darbuotojai turi dirbti sudarant gerą aktyvą, kiekvienas milicininkas turi turėti savo aktyvą — ištikimus padėjėjus.

Tikslu užkirsti kelią girtuokliavimui, drg. Binkis pasiūlė uždrausti pardavinėti svaiginančius gėrimus valgyklose ir bufetuose. Tam reikalinga įsteigti atskirą patalpą, kur pardavinėtų degtinę ir kitus gėrimus tik blaiviesiems piliečiams. Žinoma, tam reikalinga griežta milicijos skyriaus kontrolė.

Sj drg. Binkio pasiūlymą palaikė deputatas drg. Petrovas. Jis, be to, kritikavo milicijos skyriaus įgaliotinius už ap-

leistą pasų režimo ir prirašymo darbą. Pasitaiko faktų, pavyzdžiui, Tilžės apylinkėje, kada jaunuoliai, šaukiami į karių tarnybą, dar neturi pasų.

Atskiri milicijos darbuotojai ir įgaliotiniai apylinkėse neturi aktyvo, nepalaiko ryšio su liaudies masėmis. Pavyzdžiui, milicijos skyriaus įgaliotinis drg. Rybakovas pats girtuokliuoja pas naminės degtinės gamintojus. Argi jis gali turėti aktyvistus kovoje prieš jos gamintojus?

Deputatas drg. Dorofejevas kalbėjo apie reikalą kelti milicijos skyriaus darbuotojų politinį bei bendrą išsilavinimo lygį.

Dauguma kalbėjusiųjų pareiškė, jog milicininko darbą reikėtų vertinti ne pagal tai, kiek jis sulaukė triukšmadarių ir panašiai, o pagal tai, kokia tvarka jo aptarnaujamoje teritorijoje.

Stalino vardo kolūkio pirmininkas deputatas drg. Kazanovas kritikavo tarybos organus už bylų sudarymo vilkinimą. Pavyzdžiui, kada buvo iškelta byla traktorinės brigados apskaitininkui Sapkinui už neteisingai apskaičiuojamus traktorininkų atliktus darbus ir nepriklausomos dalies atlyginimo pasisavinimą, tai pačiame darbe įkarštyje buvo atitraktu nuo darbo dešimt traktorininkų išstiai savaitė. Faktas gį buvo aiškus ir galima buvo sudaryti bylą žymiai greičiau. Tokiu būdu blogas ryšys tarp milicijos, prokuratūros ir teismo apsunkina jų pačių darbą, atitraukia nuo visuomeninio darbo žmones.

Sesijoje taip pat kalbėjo deputatai drg. drg. Lozacėnkovienė, Bartkienė ir kiti. Buvo priimtas atitinkamas nutarimas.

Mokinių tėvai apie mokyklos reformą

Neseniai įvyko mūsų septynmetės mokyklos tėvų susirinkimas. Tėvai karštai pritarė TSRS Aukščiausiosios Tarybos nutarimui „Dėl mokyklos ryšio su gyvenimu stiprinimo ir dėl tolesnio liaudies švietimo sistemos vystymo sąlyje“.

Tėvai pilnai pritaria, jog pirmojo etapo mokykloje reikia pagerinti mokinių politinę apmokymą bei darbinių įgūdžių padidinimą. Mokykla turi daugiau duoti jiems praktinių žinių. Pavyzdžiui, išmokyti apma-

tuoti pašarus, apskaičiuoti gyvulių svorį ir pan.

Kaimo mokykla, žinoma, daugumoje ruošia darbuotojus kolūkiams. Tėvų manymu ir politinę apmokymą reikia daugiau organizuoti ta linkme. Baigęs 9- metų mokyklą, 16—17 m. amžiaus žmogus jau turi neblogai susivokti laukininkystės, daržininkystės, sodininkystės, gyvulininkystės fermų darbų organizavime. Vasaros atostogų metu šio apmokymo taip pat nereikia nutraukti. Mo-

kinys turi atlikti praktinę kurioje nors žemės ūkio šakoje ir gauti atitinkamą įvertinimą. Tokiu būdu mokinys įgytų išsilavinimą, pamils

kurią nors jo sritį ir įsisaugos, jog jis ruošiamas darbu gimtajame kolūkyje. Dėstytojų tam reikalui toli ieškoti nereikia. Kolūkių agronomai ir zootechnikai taip pat suinteresuoti išauklėti visapusiškai apsišvietusius kolūkiečius.

Tėvai pastebėjo, kad žemesnių klasių mokiniai dar gerai nemoka reikšti savo minčių gimtąja kalba, o jau mokomi rusų kalbos. Tėvų nuomone rusų kalbos mokymas yra būtinas, tačiau reikia pradėti mokyti ne antroje klasėje, kaip yra dabar, o nuo trečios arba net ketvir-

tos klasės. Tai leis padėti tvirtesnę pagrindą gimtajai kalbai, ir tuo pačiu pakils mokinių pažangumas.

Tėvai taip pat išskėlė klausimą, kokio amžiaus vaikai turi pradėti lankyti mokyklą.

Kaip taisyklė, kaimo vietovėse pirmaklasiai stropiai lanko mokyklą rudenį ir pavasarį. Žiemą jų lankomumas labai pablogėja. Tėvų nuomone pirmaklasius reikia mokyti arba tik pavasarį ir rudenį, arba priimti į mokyklą nuo aštuonių metų amžiaus.

Pertvarkant mokyklą stigs pas mus patalpų. Jau laikas pagalvoti apie mokyklos bei esančio prie jo internato patalpų praplėtimą.

J. Radzevičius
Degučių septynmetės mokyklos Nr. 1 mokytojas

TSKP XXI suvažiavimas
suatinkant

Pasiruošę laukų darbams

M. Melnikaitės vardo kolūkio traktorinės brigados kolektyvas, lenktyniaudamas TSKP XXI suvažiavimo garbei, daug padirbėjo paruošiant žemės ūkio techniką pavasario sėjai. Jau atremontuota traktoriai, 5 kultivatoriai, dvi grūdinės ir viena mineralinių trąšų sėjamosios, visi plūgai ir akėčios.

Brigada, turinti keturis traktorius, pilnai pasiruošusi laukų darbams. Remontuojant techniką gerai padirbėjo traktorininkai Petras Stankevičius, Česlovas Cerniauskas, prikabinėtojai Petras Račkauskas ir Vladas Radzevičius.

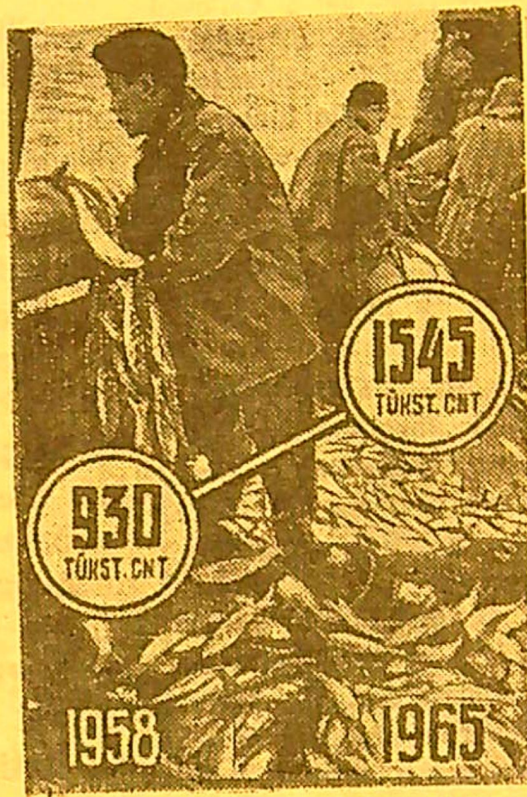
J. Radzevičius
traktorinės brigados apskaitininkas

NEUZMIRSK SIŲ SKAICIŲ!

Į naują Lietuvos žuvies pramonės pakilimą

Nuolatinio Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės rūpinimosi, nenuilstamos broliškų tarybinų respublikų pagalbos dėka Tarybų Lietuvos žuvies pramonė per trumpą pokario laikotarpį tapo stambia liaudies ūkio šaka, aprūpinta galingu laivynu ir šiuolaikine technika. Lietuvos žvejai turi gerus žvejybinius tralerius, plaukiojančias bazes. Pastatytas Klaipėdos žvejybos uostas ir žuvies perdirbimo įmonės. Visa tai padėjo padidinti žuvies sugavimą nuo 3,5 tūkstančių centnerių 1945 metais iki 930 tūkstančių centnerių 1958 metais. Maksimalinį lenktyniavimą už garlus žuvies sugavimas ikikariniiais metais viršytas 35 kartus.

Jau keli metai respublikos žuvies pramonė pirmą kartą įgyvendina 17 dienų gamybos planus. Sėkmingai

Žuvies sugavimo didėjimas Tarybų Lietuvoje per septynmetį.

įgyvendina 17 dienų gamybos planus. Sėkmingai

įgyvendina 17 dienų gamybos planus. Sėkmingai

įgyvendina 17 dienų gamybos planus. Sėkmingai

įgyvendina 17 dienų gamybos planus. Sėkmingai

Į priėmimo punktą

Su naujomis darbo dovanomis sutinka partijos XXI suvažiavimą mūsų kolūkio žemdirbiai. Karštos dienos linų augintojams. Dar gruodžio mėnesį visose brigadose buvo baigtos kultūri linų galvutės.

Į priėmimo punktą dažnai vyksta sunkvežimiai, pakrauti linų šiaudeliais. Antai, trečios laukininkystės brigados, grandininko Meliausko vadovaujami, linų augintojai pirmu numeriu pristatė valstybei 4 tonas linų šiaudelių. Rūšiuoja linų šiaudelius Bataičio vadovaujama grandis.

Užbaigia linų pristatymą valstybei ir kitų brigadų linų auginimo grandys.

C. Mažeika

J. Zemaitės vardo kolūkio kolūkietis

įvykdytos ir žuvies sugavimo užduotys.

Septynmečio plane numatyta padidinti žuvies sugavimą 1,7 karto. Tuo būdu, žuvies sugavimas 1965 metais, palyginti su 1950 metais, padidės 13 kartų ir sieks 1545 tūkstančių centnerių. Žuvies sugavimas toliau bus didinamas daugiausia įsisavinant naujus žūklės rajonus Šiaurės ir Pietų Atlante, Šiaurės ir Baltijos jūrose.

Respublikos žvejybos laivynas gaus pajėgesnių, geriau aprūpintų laivų, naujas plaukiojančias bazes, daug vidutinių žvejybinių tralerių, stambius gamybinius ir transporto refrižeratorius, vilkikus, tankerius, lokus. Iš viso laivynui padidinti per septynmetį numatoma sunaudoti 695 milijonus rublių.

Kartu toliau bus plečiamas Klaipėdos žvejybos uostas ir žuvies perdirbimo įmonės. Uoste bus pastatytos naujos prieplaukos. Jau pradėtas statyti silkių apdirbimo fabrikas, kuris per parą išleis 600 tonų silkių. Numatoma pastatyti taip pat taros-statinių fabriką ir naftos bazę.

Žymiai bus išplėstas ir žuvies produkcijos asortimentas. Tarybinis vartotojas gaus šaldytą jūrų ešerį, menkės file, šviežias silkes, įvairius žuvies konservus. Konservų gamyba 1965 metais sieks 31 milijoną sąlyginų dėžučių, palyginti su 18 milijonų dėžučių 1958 metais, 12,6 karto daugiau bus išleidiama ir šviežios šaldytos žuvies.

Lietuvos žvejai ir žuvies pramonės darbuotojai, kaip ir visa tarybinė liaudies, tvirtai pasiryžę garbingai įvykdyti septynmečio plane iškeltus jiems didelius uždavinius.

V. MICKEVICIUS

Lietuvos Liaudies ūkio tarybos Žuvies pramonės valdybos viršininkas

MESU SKAITYTEJŲ LAISKAI

Padės kolūkiui auginti kiaules

Ždanovo vardo kolūkio penktos laukininkystės brigados kolūkiečiai aktyviai įsijungė į visuomeninio ūkio vystymo reikalą didinant gyvulininkystės produktų gamybą. Šiomis dienomis 27 brigados šeimos sudarė su kolūkiu sutartį išauginti kolūkiui po vieną bekoninės kondicijos kiaulę.

A. Juodvalkis

Kodėl užmiršamas žmogus?

Pietų laikas. Pro atviras kiaulidės duris virsta į lauką garų debesys. Apytamsė pašarų virtuvė persisunkusi šutintų bulvių, plikytų miltų kvapu, kurį nustelbia aitrus mėšlo tvaikas. Vanku, drėgna, po konomis telkšo purvo klaniai.

Barška kibirai, trinksi darinėjami gardai. Kartas nuo karto nemaloniai nustelbia šiuos garsus ausis rėžiantis kiaulių žviegimas.

Ir taip kiekvieną dieną. O trūkumai seka vienas kitą: ne visuomet laiku čia pristatomi pašarai, nedega žalios malkos, kiek paspaudus šalčiams, apšerkšnyja sienos, žmonėms čia pat tenka praleisti ir laisvą nuo darbo valandę. Sunku žiemą per užpūstus laukus su tamsa lampoti iš namų, o po darbo dienos grįžti atgal.

Penkis metus dirba „Stelmužės“ kolūkyje kiaulininke Janina Požekaitė. Ne vieną šimtą jos atpenėtų bekonų pristatė kolūkis į gyvulių paruošų punktą. Ji visuomeniniams reikalams atiduoda viską, — ir patirtį, ir jėgas, nuvagia savo laisvą minutę. Aukštai įvertino Požekaitės darbą Tarybinė vyriausybė, apdovanojusi ją medaliu „Už darbo šaunumą“.

Atrodo, neblogiau dirba ir jos draugė Nastė Valainytė.

Nuo gegužės vidurio, kada artelė atsiskyrė nuo „Bolševiko“ kolūkio, Požekaitė ir Valainytė atpenėjo šimtą kiaulių. Jos dirba nenuleisdamos rankų ir toliau. Kolūkiui jos stengiasi, o kaip rūpinasi jomis kolūkio valdyba?

Kiaulininkės nejučia padėkos kolūkio vadovams. Ir nėra už ką.

Kolūkio valdybos nutarimu kiaulininkėms priklausoma papildomas piniginis atlyginimas — 3 proc. gautų už kiaulienos realizavimą paja-

Į JUS, DRAUGAI STATYBININKAI, TURIME PRETENZIJAS

Gražėja mūsų Zarasai. Vis daugiau iškyla naujų namų. Vien tik praėjusiais metais komunalinių namų fondas padidėjo 21 butu. Šiais metais numatoma užbaigti šešių gyvenamųjų namų statybą, kuriuose bus 46 butai.

Dar 1956 metų rugpjūčio mėnesį gavau butą naujai pastatytame na-

me Puškino gatvėje. Į šovo bute, esančiame Puškino gatvėje name Nr. 8, pastatytame 1955 metais, prieš pusantų metų suiro krosnis. Ten teko visas krosnis mūryti iš naujo. Namui Nr. 6 kelis kartus taisė stogą. Reiškia, statybininkai žino, kokias klaidas jie daro namų statyboje, ir vis dėlto kartoja jas toliau.

Nepraėjo ir dveji metai po to, kai namas buvo atiduotas eksploatavimui, o kieme atsirado molio bei plytų krūvos. „Kodėl taip greit reikalingas kapitalinis remontas? — klausė tie patys pažįstamieji. — Ar tai daroma dėl nuomininkų inorių ar dėl jų nerūpestingo butų eksploataavimo?“

Ne, nei dėl vieno, nei dėl kito. Pagyvenome naujuose butuose vos kelias savaites ir pajutome stambius statybos trūkumus. Pirmas lietus parodė, kad stogas kiauras. Varvantis pro kiaurą stogą vanduo išgręžė luboms apšildyti molio izoliacijoje daugybę duobelių. Savaimi suprantama, kad smarkiau lyjant, vanduo prasisunkia ir vidun. Be to, lietus ir sniegas patenka į butą ir pro langą: mat, lentjuosė turi nuolaidumą ne į lauko pusę, o į vidų, rėmai perkreipti.

Labai nevykusiai sumūryta krosnis ir dūmtraukiai. Esant vėjui tikras vargas kurenti pečių: tai patrauks labai smarkiai, tiesiog švilpia, tai dūmai skverbiasi į kambarį. Paspaudus šalčiams mūsų butuose šalta. Dviem kambariams apšildyti sumūryta viena maža krosnis. Ir kiek bekūrentum, normalios temperatūros nepasieksi. Tolėniuose nuo krosnies kampuose visada drėgna.

Butų dar pusė bėdos, jeigu šie trūkumai būtų vien tik mūsų name. Bet panašius nemalonumus patiria ir anksčiau bei vėliau pastatytų namų gyventojai. Drg. Kudria-

šovo bute, esančiame Puškino gatvėje name Nr. 8, pastatytame 1955 metais, prieš pusantų metų suiro krosnis. Ten teko visas krosnis mūryti iš naujo. Namui Nr. 6 kelis kartus taisė stogą. Reiškia, statybininkai žino, kokias klaidas jie daro namų statyboje, ir vis dėlto kartoja jas toliau.

Naujų namų gyventojai patiria ir kitus nepatogumus, surištus su butų išplanavimu.

Svarbiausią mūsų buto vietą, kur patenka daugiausia saulės, užima virtuvė, o vienas iš gyvenamųjų kambarių randasi ten, kur saulės spinduliai visiškai nepatenka. Nepatogūs ir patys kambariai: trijuose kambariuose gyvena dvi šeimos, visų kambarių durys atsidaro į koridorių. Toks butas, gal būt, būtų patogus trims viengungiams, bet jokių būdu ne dviem šeimoms. Reikia pridurti dar viena: kieme išdygo sandėliai ir sandėliukai, pastatyti pagal gyventojų skonių bei išgales. Reikalingas tas, kad kiekvienam butui išskirtas sandėliukas, kuriame telpa kuro atsarga vos vienam mėnesiui. O juk įprasta ir reikalinga apsirūpinti malkomis visai žiemai. Be to, reikia gi kur nors pastatyti dviratį, bidoną su žibalu, statinę ir dar ką nors.

Mūsų pretenzijos nukreiptos ne tiek į darbininkus, kiek į statybos kontoros vadovus. Dažnai kalbama apie žemą statomų objektų kokybę. Tačiau pagerėjimo kol kas nesimato. Statybos kontoros vadovai vis atsikalbinėja: esą, tokį jie turėjo projektą, dirbo „ypatingomis sąlygomis“. Laikas visiems, susijusiems su butų statyba, darbuotojams rimtai

susirūpinti trūkumų pašalinimu.

Drg. N. Chruščiovo pranešimo tezėse sakoma: „Komunistų partija ir Tarybų Sąjungos vyriausybė yra tos nuomonės, kad šiuo metu toliau vystyti gyvenamųjų namų statybą, turinčią visaliaudinę reikšmę, yra vienas iš svarbiausių visų partinių, tarybinių, profsąjunginių ir ukinių organų, visos tarybinės liaudies uždavinių“.

Kontroliniuose skaičiuose numatomas ateinančiam septynmečiui didelis butų fondo padidėjimas miestuose bei darbininkų gyvenvietėse. Keliamas uždavinys statyti ekonomiškus, patogius butus, atskirai kiekvienai šeimai.

Sie reikalavimai liečia ir Zarasų statybininkus. Reikia pertvarkyti darbą, atsižvelgiant į naujus reikalavimus, statyti gerus namus, kuriuose ir žmonėms būtų patogų gyventi, ir nereikėtų eikvoti valstybinių lėšų jų priešlaikiniam remontui bei perdirbimui.

E. Sorokina

Zarasų antros vidurinės mokyklos mokytoja

Ignalinos rajono Černiachovskio vardo kolūkio gyvulių augintojai praeilais metais jau gruodžio 1 dieną 100 hektarų naudmenų gavo po 24,9 centnerio mėsos, tame tarpe — 100 hektarų ariamos žemės po 23,8 centnerio kiaulienos. Kiaulių šėrėjų tarpe pirmąją Pranė Girdžiūšienė. Per vienuolika praeilų metų mėnesių ji nuėmė 325 bekonus. Šiuo metu P. Girdžiūšienė prižiūri 60 bekonų. Per parą jos auginami bekonai vidutiniškai priauga po 500 gramų. Už sąžiningą darbą kolūkio valdyba pirmąją šėrėją ne kartą premijavo.

Nuotraukoje: Pranė Girdžiūšienė.

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

SVEIKATOS APSAUGOS IŠVYSTYMO PERSPEKTYVOS

Drg. N. Chruščiovo pranešimo TSKP XXI suvažiavime tezėse „1959—1965 metų TSRS liaudies ūkio vystymo kontroliniai skaičiai“ numatytos didelės priemonės darbo žmonių sveikatos apsaugai toliau gerinti.

Sveikatos apsaugos srityje mūsų šalis pasiekė geriausius pasaulyje rezultatus. Pagal gyventojų natūralų prieauglį mes žymiai pralenkėme Vakarų Europos valstybes bei Jungtines Amerikos Valstijas. Mirtinumo procentas Tarybų Sąjungoje žemesnis, negu šiose kapitalistinėse

valstybėse. Mūsų respublikoje natūralus gyventojų prieauglis didesnis negu buvo buržuazijos viešpatavimo laikotarpiu. Vaikų mirtingumas yra daugiau kaip 2 kartus mažesnis, negu 1939 metais. Tarybų Lietuvoje metai iš metų auga gydymo - profilaktinių įstaigų tinklas, gausėja medicinos darbuotojų skaičius. Palyginti su paskutiniaisiais buržuazinio režimo metais, lovų skaičius ligoninėse, dispanseriuose, gimdymo namuose ir kitose medicinos įstaigose padidėjo keturgubai, o gydytojų skaičius — apie 5 kartus.

Sveikatos apsauga respublikoje dar labiau bus išvystyta per artimiausius septynerius metus, 1959—1965 metais naujų gydymo-profilaktinių įstaigų statybai asignuojama 243 milijonai rublių — trigubai daugiau negu per praėjusius septynerius metus. Vien tik Vilniuje bus pastatytos 5 naujos ligoninės. Naujas medicinos įstaigas numatyta pastatyti Klaipėdoje, Siauliuose, Panevėžyje ir Kaune. Daug dėmesio bus skiriama gydymo įstaigų tinklui plėsti rajonuose. 1961 metais

(Nukelta į 4 psl.)

Pažadėjo — patiesijo ...

Siekiant pakelti kolūkiečių aktyvumą, Puškino vardo kolūkio valdyba praėjusių metų pradžioje numatė eilę materialinio paskatinimo priemonių, tame tarpe nutarė taikyti žmonėms papildomą piniginių atlyginimą. Šios priemonės buvo patvirtintos valdybos posėdyje. Buvo numatyta kolūkiečiams, dalyvaujantiems kūlimo darbuose, papildomai išmokėti už darbadienį po 5 rub. pinigais. Už kiekvieną toną išvežtų į laukus organinių trąšų — po 1 rub.

Kolūkiečiai B. Cizikas, L. Alejūnas, K. Grigorjevas noriai ėmėsi to darbo. Palyginti per trumpą laiką arkliais jie išvežė kiekvienas po 60—70 tonų mėšlo.

Daugelis kolūkiečių pagal sutartį su valdyba augino kolūkiui bekonus. Jiems irgi žadėjo papildomą atlyginimą. Be to, papildomai kolūkiečiams buvo žadėta mokėti pinigais už bulvių kasimą ir eilę kitų darbų.

Prasidėjo naujieji metai, o visi aukščiau mi-

nėti papildomi atlyginimai iki šiol taip ir liko neišmokėti.

— Nėra pinigų. Bus — mokėsime. — toks kolūkio pirmininko drg. Kravčenkos atsakymas.

— Pažadėjai — patiesijai, — matyti, pagal šį liaudies priežodį švaistosi jis pažadais, netesėdamas savo žodžio.

Ne tik artelėje, bet ir visame mūsų rajone žinomi šio kolūkio pirmūnai. Tai veršėlių augintoja Sapkina, kiaulininkė Sokolova, melžėja

Grigorjeva, laukininkas Cizikas ir kt. Dar prieš Spalio šventės valdyba numatė juos įrašyti į kolūkio Garbės lentą. Tačiau ir iki šiol Garbės lentoje nėra nei jų nuotraukų, nei pavardžių. Neišmokėtos jiems ir numatytos pinigines premijos.

Siemet kolūkio valdyba, matyti, vėl užprotokoluos savo nutarimą dėl materialinio kolūkiečių paskatinimo. Bet kam jis mums reikalingas, jei jis nevykdomas?

J. Báltušis
F. Savičenko

PRANEŠIMAS

SVEIKATOS APSAUGOS
IŠVYSTYMO
PERSPEKTYVOS

(Atkelta iš 3 psl.).

bus baigta nauja 200 lovų ligoninės statyba Ukmergėje. Sekančiais metais pradės veikti naujos ligoninės Akmenėje, Dauguose, Rietave. Per septynerius metus numatoma pastatyti 27 rajonines ligonines.

Didelis dėmesys ir toliau bus skiriamas motinų bei vaikų sveikatos apsaugai. Žymiai išaugs vaikų lopšelių tinklas. Vietų skaičius juose padidės 4 kartus. Jų statybai 1959—1965 metais numatoma išleisti 45 milijonus rublių.

Daug bus padaryta plečiant respublikos kurortus. Jau 1959 metais Druskininkuose pradės veikti nauja, gerai įrengta gydykla. Čia bus pastatyti nauji sanatorijų korpusai, valgyklos. Prie gydomosios fizikultūros parko numatoma pastatyti uždara piauškiojimo baseiną, kuriame bus galima per ištiesius metus taikyti gydomąsias vandens procedūras. Per ištiesius metus veiks Palangos kurortas. Jau ateinančiais metais Palangoje bus išgręžtas mineralinio vandens šaltinis, o vėliau pastatyta ir gydykla, kurioje gydymui bus taikomos ne tik jūros vandens vonios, bet ir gydomosios durpės. Dvi naujos sanatorijos išaugs Birštone.

Numatytas artimiausiam septynmetėje tolesnis darbo žmonių materialinės gerovės ir kultūros augimas, žymus gydymo - profilaktinių įstaigų darbo pagerinimas įgalins dar labiau pakelti tarybinių žmonių sveikatingumą, prailginti jų amžių.

M. Zaikauskas

Sveikatos apsaugos ministro pavaduotojas

apie Zarasų rajono paskirstymą į instruktorines bei surašinėtojų apylinkes, jų buveinę, vykdam 1959 m. Visasajunginį gyventojų surašymą

Surašymo skyriaus, instruktorinių apylinkės Nr.	Instruktorius, surašymo skyriaus vedėjo pavardė	Surašymo skyriaus, instruktorinės apylinkės buveinė	Surašinėtojų susirinkimo punktas	Prie instruktorinės apylinkės priklauso		Surašinėtojų apylinkės Nr.	Surašinėtojų pavardės (be atsarginių)
				Apylinkių Tarybos	Kolūkiai		
GYVENTOJŲ SURAŠYMO SKYRIUS							
INSTRUKTORINĖS BEI SURAŠINĖTOJŲ APYLINKĖS							
1.	Abramavičius, Romualdas, s. Jono. Bareika, Feliksas, s. Jono.	Zarasai Stalino g. Nr. 18. Ljudies švietimo skyriaus patalpos					
1.	Denapas, Jonas, s. Jono	Imbrado Taryba	Imbrado kultūros namai	Pavidinės Kiviškiu Imbrado	J. Zemaitės v. „Už taiką“ „Boiseviko“ „Stelmuzės“ „Pirmūno“	1 2 3 4 5 6	V. Vaitonytė V. Nečiūškis V. Simanavičiūtė B. Rudrytė B. Mičiūnaitė L. Denapienė
2.	Diomkinas Fiodoras Lavrentjevičius	Kovališkiu Taryba	Romancu klubas-skaitykla	Kovališkiu Girsiu	Stalino v. P. Cvirkos v. „Tarybinio artojo“ Kalinino v.	1 2 3 4 5	S. Altanas D. Karpavičiūtė M. Kuzmickaitė M. Lepeikytė C. Kunavičienė
3.	Juodvalkis, Antanas, s. Stasio	Degučių Taryba	Degučių apylinkės Taryba	Degučių Baibiu	Zdanovo v. „Pažangos“ Mičiūrinio v.	1 2 3 4	M. Petravičiūtė G. Makelienė B. Patamsienė A. Dičiūnienė
4.	Stoma, Vytautas, s. Mykolo	Bikėnų apyl. Giteniškių km. klubas-skaitykla	Bikėnų apyl. Giteniškių km. klubas-skaitykla	Kapūstynės Bikėnų	Capajevio v. „Tarybu Lietuvos“ „Aušros“	1 2 3 4 5	M. Vilčinskienė A. Dilėvičienė J. Bagdonaitė D. Ruzgaitė J. Barzda
5.	Frolovas Aleksandras Ivanovičius	Smalvų apylinkės Taryba	Lupenkos septynmetė mokykla	Bernotiškiu Zatoku Smalvu	Puškinio v. „Raudonojo Spalio“ „Garbingo darbo“ M. Melnikaitės v.	1 2 3 4 5	Z. Juškėnas V. Survilaitė L. Šiniauskaitė A. Klimavičius A. Petroka
6.	Lukjanovas Aksentijus Pavlovičius	Turmanto Taryba	Turmanto kultūros namai	Turmanto Tilžės Liaudėnu	„Lenino atminimo“ Kimbartiškių taryb. ūkis „Naujo gyvenimo“ Kimbartiškių taryb. ūkio Stačiūnų ir Liaudėnų skyriai Turmanto kaimas	1 2 3 4 5 6	I. Meškauskaitė J. Lozačenko A. Romelienė B. Paliūnienė V. Sepliakovas D. Zusinaitė
1.	Lazauskas, Mykolas, s. Jono	Zarasai Stalino g. Nr. 20/2 raiono vykd. komiteto patalpos	Zarasai Stalino g. Nr. 20/2. raiono vykd. komiteto patalpos	gatvės: Darbininkų, Kazio Giedrio, Cerniachovskio, Stalino, Komunarų, Klaipėdos, Gegužės I, Tarybų Aikštė, Kauno, Valtiečių, Turmanto, Puškino, Mickevičiaus-Kapsuko, P. Cvirkos (iki M. Gorkio gatvės), M. Melnikaitės (iki Vilniaus gatvės), M. Gorkio (iki M. Melnikaitės gatvės), Vilniaus (kairioji pusė iki M. Melnikaitės gatvės), invalidų namai, Salos.		1 2 3	A. Motiejūnaitė T. Volkovas E. Kilbauskienė
2.	Mieliauskas, Jonas, s. Kristopo			gatvės: J. Zemaitės, Donelaičio, Malūno, Mičiūrinio, S. Nėries, K. Poželos, J. Janonio, Ukmergės, Aukštaičių, Aušros, P. Cvirkos, Puškino, Mickevičiaus-Kapsuko, (nuo M. Gorkio gatvės), M. Melnikaitės (nuo Vilniaus gatvės), RTS sodyba.		1 2 3 4	V. Zalūbienė J. Pučinskas G. Gubanova P. Vavinskas

ZARASŲ RAJONO GYVENTOJŲ SURAŠYMO SKYRIUS

Pas savamokslį menininką

Baigėsi darbo diena. Troškūnų rajoninės bibliotekos kilnojamojo knygų fondo vedėjas Bronius Manaika, grįžęs į namus, pasiima dažus, teptuką ir sėdasi prie nebaigto paveikslėlio.

Piešimu B. Manaika domėjosi nuo pat mažens. Jau pradžios mokykloje jis neblogoi piešė gamtos vaizdus, žmones. Tačiau gabiam vaikinui trūko žinių. Bronius nenuleido rankų. Jis studijavo Riepino, Ivanovo ir kitų dailininkų kūrinius, darė atskirų jų paveikslų detalių kopijas.

Atlikdamas karinę tarnybą, B. Manaika susipažino su pulko draugu ukmergietiu Baranovu, kuris trejus metus buvo mokėtojas dailės akademijoje. Kūrybinė draugystė Bro-

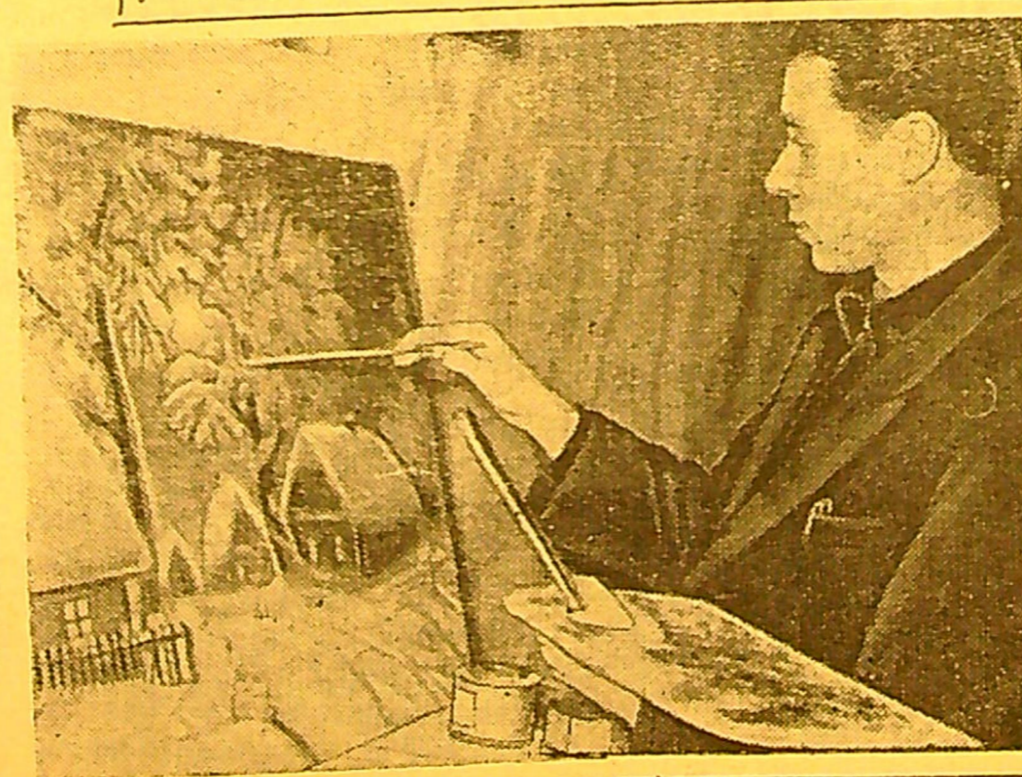
niui davė daug naudos. Abu draugai laisvalaikį piešdavo plakatus.

Grįžęs iš Tarybinės Armijos, Bronius Manaika nutapė daug originalių paveikslų, o taip pat padarė Levitano, Šiškinio ir kitų žymių dailininkų paveikslų kopijas.

Rajoninėse dailės parodose Bronius Manaikai už paveikslus „Vakarėjančiai“, „Rytas miške“ ir kitus buvo paskirtos pirmosios premijos.

Nuotraukoje: Bronius Manaika prie savo paveikslėlio „Ziemos naktis“.

V. Kavaliūno (ELTOS) nuotr.

Kovoje už mūsų šalies darbo žmonių gyvenimą ir sveikatą kraujo perpilimas suvaidino didžiulę reikšmę. Šiuo metu kraujo perpilimas, kaip gydymo metodas, įgavo tokį platų užmojį, kad medicinoje beveik nėra tokios srities, kur jis nebūtų sėkmingai pritaiko-

mas. Ypatingą reikšmę kraujo perpilimas turi didesnio kraujo kiekio netekimo atvejais. Kraujo perpilimas duoda didelį efektą chroniškos mažakraujystės, apdegimų, apsinuodijimų, kraujo užkrėtimų,

plaučių puvimo, dėmėtosios ir vidurių šiltinės, skarletinos atvejais ir t.t.

Mūsų šalyje žmonėms, duodantiems kraują — donorams, skiriamas didelis dėmesys, jie apsupti nuolatiniu rūpesčiu.

Donoru gali būti tikrai sveikas žmogus, pareiškęs sutikimą stoti į donorų eiles. Kraujo ėmimas nekenkia sveikatai. Atvirkščiai, dauguma donorų po kraujo davimo jaučiasi geriau, pajėgesni. Kiekvieną kartą, paėmus dalį kraujo, donorui išduodama piniginė kompensacija.

Turmanto ambulatorijos kolektyvas pradėjo plačiai vesti agitaciją gyventojų tarpe donorų eilių augimo klausimu. Į donorų eiles neseniai įstojo Kimbartiškių tarybinio ūkio Stačiūnų skyriaus melžėjos V. Kurilaitė, A. Bertulytė, E. Podobyšnikova. Draugai, stokite į donorų

Stokite į donorų eiles

eiles! Tuo jūs įnešite didelį indėlį į mūsų žmonių gyvenimo ir sveikatos išsaugojimą.

V. Uljanionok
Turmanto ambulatorijos vedėjas

Redaktorius
H. JURSYS

Miesto vykdomasis komitetas reiškia gilia užuojautą vykdomojo komiteto sekretoriui

J. IVANOVSKAJAI
dėl jos tėvelio mirties.

Miesto DZD Tarybos nuolatinė komunalinio butų ūkio ir sutvarkymo komisija reiškia užuojautą miesto vykdomojo komiteto sekretoriui
IVANOVSKAJAI
JEVDOKIJAI
jos mylimam tėveliui mirus.